

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-06559/2019-ERU

V Ostravě dne 9. září 2019

Č. j. 06559-7/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-06559/2019-ERU a zahájeném dne 28. června 2019 s obviněným z přestupku, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, fyzická osoba podnikající [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 13. října 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Urbanice, u budovy č. p. 45 zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 50, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 25 000 Kč** (slovy: dvacet pět tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 21419.

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 21419.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 28. června 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále také „Úřad“ či „správní orgán“) doručením příkazu č. j. 06559-3/2019-ERU ze dne 28. června 2019 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 03379/2019-ERU zahájené dne 21. března 2019 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“).

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly vedené pod sp. zn. 03379/2019-ERU bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 16. května 2019 Protokol o kontrole [REDAKCE], č. j. 03379-6/2019-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 13. října 2018 v obci Urbanice, u budovy č. p. 45 činnost v blízkosti středotlakého plynovodu IPE DN 50, (dále také „plynárenské zařízení“ či „plynovod“), v důsledku které došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému ve shora konkretizovaném protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Dne 24. června 2019 byl do správního spisu vložen kontrolní spis sp. zn. 03379/2019-ERU, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 06559-2/2019-ERU.

Dne 28. června 2019 vydal Úřad příkaz č. j. 06559-3/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 45 000 Kč.

Dne 8. července 2019 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Účastník řízení v odporu namítal, že správní orgán zhodnotil jako přítěžující okolnost skutečnost, že účastník řízení prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně, ale účastník řízení v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl zemní práce ručně. Strojně byl prováděn výkop mimo ochranné pásmo, přičemž k poškození plynárenského zařízení došlo chybou operátora stroje. Účastník řízení dále nesouhlasil s tím, že správní orgán coby přítěžující okolnosti vyhodnotil povahu poškozeného plynárenského zařízení (tedy středotlaký plynovod) a množství uniklého zemního plynu, protože poškozený plynovod byl slepě ukončen (vedoucí pouze k několika domům) a délka úniku plynu byla ovlivněna pozdním příjezdem záchranných složek (více než 25 minut po nahlášení havárie). Plynárenské zařízení bylo do 2 hodin funkční a účastník řízení byl nápomocen při jeho opravě provedením dodatečných výkopů pro opravu potrubí.

Účastník řízení dále poukazoval na to, že během kontroly Úřadu dodal veškeré dokumenty potřebné k vyhodnocení situace bez snahy cokoliv zatajit.

Dne 24. července 2019 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 06559-5/2019-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 25. července 2019. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a možnosti požádat o nařízení ústního jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Dne 12. srpna 2019 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení, kterým dokazoval své majetkové poměry, a to přiznáními k dani z příjmů fyzických osob za rok 2018, potvrzením o trvání zaměstnání u společnosti [redacted] (dále jen „společnost [redacted]“) a potvrzením o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti u společnosti [redacted] za rok 2018.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Zemní práce v obci Urbanice, u budovy č. p. 45 účastník řízení prováděl na základě smlouvy o dílo ze dne 9. října 2017 pro Obec Urbanice, se sídlem Urbanice 40, 503 27 Urbanice, IČO: 005 28 986 (dále jen „Obec Urbanice“). Předmětem smlouvy bylo provedení stavby „Oprava chodníků v obci Urbanice, Etapa I“.

Správce plynárenského zařízení vydal dne 6. září 2017 stanovisko k existenci plynárenského zařízení v zájmovém území provádění prací pod zn. [redacted] spolu s Detailním záměrem plynárenského zařízení do mapových podkladů, s platností 24 měsíců ode dne jeho vydání. Toto stanovisko bylo v době poškození plynárenského zařízení platné.

Dne 13. září 2017 společnost GridServices, s.r.o., se sídlem Plynárenská 499/1, Zábrdovice, 602 00 Brno, IČO: 279 35 311, vytyčila polohu plynárenského zařízení v terénu, s platností 2 měsíců. Toto vytyčení tedy bylo v době poškození plynárenského zařízení již neplatné. V protokolu o vytčení je uvedeno, že veškeré práce v blízkosti středotlakého plynovodu 1m na každou stranu je nutno provádět ručně.

Dne 13. října 2018 došlo v obci Urbanice, u budovy č. p. 45 při provádění zemních prací účastníkem řízení k poškození plynárenského zařízení.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 274 m³ plynu do ovzduší za dobu 36 minut a k přerušení dodávky plynu 18 konečným zákazníkům (kategorie domácnost) po dobu 3 hodin, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení provozovaného, číslo hlášení v SAP ESM: [redacted] (dále

jen „protokol o narušení“) ze dne 13. října 2018 a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ č. [REDAKCE] ze dne 30. října 2018. V protokolu o narušení je dále uvedeno, že zemní práce byly prováděny strojně - bagrem.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny účastníkem řízení.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 24. dubna 2019 uvedl, že po odkrytí chodníku provedl ručně kopané sondy. Poté následoval výkop strojem, během kterého vinou nepřesné práce s ramenem rypadla došlo k poškození plynárenského zařízení.

V. Právní hodnocení

V. I Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Dle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 30. listopadu 2018 (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky v původním znění“) a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti dosud novelizován dvakrát a to naposledy zákonem č. 285/2018 Sb. s účinností od 1. ledna 2019. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován jednou, a to zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti rovněž 1. ledna 2019.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona a jeho novelizovaného znění a zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že ustanovení relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a též trestnost tohoto jednání z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku, zůstala obsahově totožná. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky v původním znění).

V. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl právě zaměstnanec účastníka řízení, kdo prováděl zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského (energetického) zařízení. Jednání zaměstnance účastníka řízení je tak přičitatelné účastníkovi řízení podle ust. § 22 odst. 2 ve spojení s ust. § 22 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za spáchání předmětného přestupku.

V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

K námitce účastníka řízení, že práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení byly prováděny ručně a stroj plynárenské zařízení zasáhl pouze chybou operátora, správní orgán uvádí, že i kdyby účastník řízení skutečně zamýšlel použít stroj pouze mimo ochranné pásmo plynárenského zařízení, skutečnost, že stroj plynovod zasáhl, svědčí o nedostatečné vzdálenosti stroje od plynárenského zařízení. Účastník řízení si měl počínat tak, aby plynárenské zařízení nepoškodil svou činností v ochranném pásmu i mimo ně, jak je uvedeno v ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Správní orgán nerozporuje, že k zasažení plynovodu došlo chybou zaměstnance účastníka řízení a nikoliv úmyslně, ke spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) však energetický zákon úmysl nevyžaduje (jedná se o objektivní odpovědnost) a dle ust. § 22 odst. 2 ve spojení s ust. § 22 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky je účastníkovi řízení přičitatelné jednání jeho zaměstnance (jak již správní orgán uvedl v oddíle „V. III. Právní posouzení skutku“).

K námitce, že středotlaký plynovod neměl být posouzen jako zařízení většího významu, správní orgán uvádí, že toto posouzení je v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Úřadu a že se zde jednalo o plynovod, který byl sice slepě zakončen, stále ale dodával plyn vícero zákazníkům (o čemž svědčí množství zákazníků, kterým byla přerušena dodávka plynu po jeho poškození).

K námitce, že množství uniklého plynu záviselo na pozdním příjezdu záchranných složek, správní orgán konstatuje, že si je vědom, že účastník řízení nemohl rychlost jejich příjezdu ovlivnit, ale to účastníka řízení nezbujuje odpovědnosti za množství plynu uniklého následkem jeho pochybení. Hodnocení množství uniklého zemního plynu do ovzduší coby přitěžující okolnosti je v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Úřadu v podobných případech a vyplývá z ochrany veřejného zájmu na bezpečném provozu plynárenské soustavy.

K námitce, že zástupci Úřadu nebyli na místě a situaci posuzovali podle dokumentace zaslané účastníkem řízení, správní orgán konstatuje, že takovýto průběh kontroly není

v rozporu s kontrolním řádem, správním řádem ani energetickým zákonem. Správní orgán nerozporuje, že účastník řízení během kontroly jednal v dobré víře a bez úmyslu cokoliv zatajit, toto jednání však nelze považovat za polehčující okolnost, protože vyplývá z § 10 odst. 2 kontrolního řádu, podle kterého je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost.

K majetkovým poměrům účastníka řízení se správní orgán vyjádřil níže v části „VI. Uložení správního trestu“ tohoto rozhodnutí.

V. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 274 m³ plynu do ovzduší za dobu 36 minut a k přerušení dodávky plynu 18 konečným zákazníkům (kategorie domácnost) po dobu 3 hodin. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku.

V. VI. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Účastník řízení si byl na základě předchozího vytyčení vědom, že se v prostoru stavby nachází plynárenské zařízení, což si účastník řízení i na místě ověřil ručně kopanými sondami. Přesto však účastník řízení prováděl strojní práce v blízkosti plynárenského zařízení, a zkratová chyba operátora stroje vedla k poškození plynárenského zařízení. Uvedené svědčí o tom, že účastník řízení při své činnosti nepostupoval s dostatečnou opatrností a tedy nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

VI. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Dle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť cena stroje použitého účastníkem řízení ke spáchání přestupku je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Dle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel dle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu spáchání přestupku

a okolnostem spáchání přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k majetkovým poměrům pachatele.

Jednáním účastníka řízení byl poškozen středotlaký plynovod tedy, z hlediska energetického, zařízení většího významu (viz též „V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení“).

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 274 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 18 konečným zákazníkům. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnosti.

Provádění činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně hodnotil správní orgán rovněž jakožto přitěžující okolnost, neboť tento způsob byl v rozporu s podmínkami uvedenými v protokolu o vytyčení plynárenského zařízení (viz též „V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení“).

Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Skutečnost, že vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu v den vzniku poškození plynárenského zařízení již nebylo platné, správní orgán nehodnotil jako přitěžující okolnost, protože účastník řízení provedl ručně kopané sondy, aby si polohu plynárenského zařízení ověřil. Účastník řízení tudíž faktickou polohu plynárenského zařízení znal a novější vytyčení polohy plynárenského zařízení v zájmovém prostoru stavby by poškození plynárenského zařízení nezabránilo.

Skutečnost, že účastník řízení aktivně napomáhal při opravě poškozeného plynárenského zařízení, vyhodnotil správní orgán jako polehčující okolnost.

Úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán z podkladů, které účastník řízení zaslal jako přílohu svého podání ze dne 5. srpna 2019, zjistil, že účastník řízení v roce 2018 dosáhl výsledku hospodaření 109 647 Kč. Účastník řízení v tomto období neměl příjmy ze závislé činnosti. Dále správní orgán zjistil, že účastník řízení je od 18. června 2012 zaměstnancem společnosti [REDAKCE] a v současné době čerpá rodičovskou dovolenou.

Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133 ze dne 20. dubna 2010, se likvidační pokutou rozumí sankce, „*kteřá je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení*

této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží“.

Vzhledem k tomu, že výměra pokuty dle příkazu č. j. 06559-3/2019-ERU ze dne 28. června 2019 představuje více než 40% zisku účastníka řízení za rok 2018, má správní orgán za to, že v případě uložení pokuty v této výměře hrozí existenční ohrožení účastníka řízení (případně jeho rodiny či jeho podnikání). Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím k zásadě individualizace trestu z hlediska poměrů pachatele přistoupil správní orgán k mimořádnému snížení výše pokuty. Nutnost zohledňování poměrů pachatele úzce souvisí s účelem trestu z hlediska individuální i generální prevence. Správní orgán přihlédl k majetkovým poměrům pachatele do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do jeho majetkové sféry, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta uložená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla stanovena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava